

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

apud Ratiponam congregatis, intimarent: quos ad hac
ratificanda non repugnantes inuenerunt. Vacabat anno
proximo sedes Herbipolensis: & Imperator de more
suo nobilem adolescentem, qui necdum per etatem pre-
esse poterat ecclesiae, introduxit. Capitulum autem ec-
clesiae virum grauem, eiusdem ecclesiae canonicum ele-
git. Inde orta iterum diuisione, qui contra regem sen-
serant, vrbe excedebant. Commouit ea res Fridericu[m]
Sueuia ducem, & Conradum eius fratrem vehementer:
qui in ea causa ab Imperatore, licet cognato suo, dissen-
tiebant: De proximo autem per opportunitatem loci ac
temporis, cum archiepiscopo Moguntino loquuti, ele-
ctum canonicè faciunt episcopum consecrari, contra Im-
peratoris voluntatem: & ne reluctantur, vehementer
instantia temporis effecit, quod de proximo de generali
pace esset agendum.

CAPVT XLII.

REdierant ex vrbe Roma, qui missi fuerant ora-
tores, episcopus Spirensis & Fuldensis abbates;
cum quibus venerant apostolicae sedis legati cardinales
tres, quorum princeps Ostiensis, cum duobus adiunctis,
componendarum rerum gratia inter regnum sacerdo-
tiumque. Generalis conuentus indictus est Herbipoli ad
proximam diui Petri diem. Conuenerant ex omni Ger-
mania principes, nobiles, pontifices, abbates, cum non
leui detimento Franciae Germaniae. Sed vbi Impera-
torem non affuturum, vipotè iam rebus alijs implica-
tum, erat certissimum, digressi sunt in sua quisque. Inter-
ea Gebhardus iuuenis, quem Imperator ecclesiae præfe-
cerat, cum urbicos sibi conciliasset, compertumq[ue] habe-
ret aduersarium non inde longè cum auxilijs manere,
certior de omni eius comitiua, vrbe eduxit, & imparatis
ingru-

ingruens, disturbare sua consilia contendit. Illi vero
præmoniti, ad arma concurrunt: & congregati, mutuise
vulneribus afficiunt: aliquot etiam cadentibus: sub no-
tum dirimitur prælium: Illi in castra, alijs in urbem re-
dierunt, quæ potitur cum adiacentibus Geberhardus oc-
cupator: Nam verus pontifex prædijs ad Neccarū flumi-
num fruitur. Mogūtinus interea de cōsecratione Herbipo-
lensis agebat, & sibi prospiciens, antiquā arcem Asciburgi,
cuius ad Rhenū meminit Ptolemæus, iā inueteratam
& penè conuulsam instaurat. Penè incesserat pacis de-
speratio, cūm auersum cernerent Imperatorem: Sed in-
stantia legatorum sedis apostolicæ, immò Dei miserationis
desuper adspiciēs effecit, vt in Vangiono, quæ nūc dicitur
matia, conuentus alius indiceretur: Quo loco, quia ven-
rat tempus miserendi Sion, cor regis, quod in manu Dei
est, ita inflexit Deus ipse, vt ad communionem ecclesia
& ad pacis formam subscriptam rex, quod nunquam
facturus credebatur, quodq; nemo de illo præsumere an-
sperare poterat, consensit. Erat autem ea quæ nūc ipsa
seruatur pacis instituta concordia. Profuerit aut̄ ipsa-
rum literarū seriē vtrinq; ponere. E G O H E N R I C U S
Dei gratia Romanorū Imperator Augustus, Pro amore
Dei & sanctæ Romanae ecclesiæ, & domini Papa Ca-
lixti, & pro remedio animæ meæ, dimitto Deo & sancti
eius apostolis Petro & Paulo, sanctaq; catholicæ ecclesiæ,
omnem inuestituram per annulum & baculū, & con-
cedo in omnibus ecclesijs fieri electionem, & liberam
consecrationem: possessiones & regalia beati Petri, qua-
à principio huius discordiæ usq; in hodiernum diem, siue
tempore patris mei, siue etiam meo ablata sunt, que ha-
beo, eidē sanctæ Romanae ecclesiæ restituo: quæ aut̄ non
habeo, vt restituantur, fideliter adiuuabo: Possessiones
etiam

etia o
cleric
itate,
literi
eccles
quibus
delite
Dilecti
risem
batū T
tia tua
inter p
provin
& aus
ateri
am per
ciat. E
sex me
bus ver
debitu
omnib
ius dif
Octobr

H
Rhenu
modas
bratis à
domini
commu
omnib

etiam omnium aliarum ecclesiarum, & principum, & aliorum, tam
clericorum, quam laicorum, consilio principum, & iustitia di-
ctate, quae habeo reddam, quem non habeo ut reddatur, fide-
liter iuuabo: & do vera pacem Calixto, sanctaeque Romanae
ecclesiae, & omnibus que in parte ipsius sunt, vel fuerunt, in
quibus sancta Romana ecclesia auxiliu postulauerit, fi-
deliter iuuabo. EGO CALIXTUS seruus seruorum Dei:
Dilecto filio Henrico Dei gratia Romanorum Imperato-
ris semper Augusto. Coccoedo electiones episcoporum &
ab-
batum Teutonicorum regni, qui ad regnum pertinent, in præsen-
tia tua fieri, absq[ue] simonia, & aliqua violentia: ut si qua
inter partes discordia emergerit, metropolitani & com-
pruincialium consilio & iudicio saniori parti assensum
& auxilium praæbeas. Electus autem regalia per sceptrum
a te recipiat: exceptis omnibus, quae ad Romanam ecclesi-
am pertinere noscuntur: & quae ex his tibi iure debet fa-
ciat. Ex alijs vero partibus Imperij, consecrandus infra
sex menses, regalia per sceptrum a te recipiat. De qui-
bus vero mihi querimoniam feceris, secundum officium meum
debitum auxilium praestabo: Do tibi veram pacem, &
omnibus, qui in parte tua sunt vel fuerunt tempore hu-
ius discordie. Datum anno XXII. IX. Calendas
Octobris.

CAPUT XLIII.

Huiuscmodi scripta atque rescripta, propter insi-
nitatem multitudinis conuentum, loco capistrorum iuxta
Rhenum lecta sunt, data & accepta, postquam multi-
modas laudes, rerum gubernatori Deo redditas, cele-
bratis a domino Ostiensi diuinis sacramentis, inter qua
dominum Imperatorem cum pacis osculo, sanctaque
communione plenissime reconciliauit, discessum est ab
omnibus cum letitia infinita. Alterum quoque non
multo